ROYAUME DE BELGIQUE.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, deuxième chambre, saisi par le Ministre des Communications, le 9 mars 1978, d'une demande d'avis sur un projet d'arrêté royal "modifiant l'arrêté royal du 9 septembre 1967 portant le règlement général relatif au transport rémunéré de choses par véhicules automobiles", a donné le 12 avril 1978 l'avis suivant :

KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, tweede kamer, de 9e maart 1978 door de Minister van Verkeerswezen verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit "tot wijziging van het koninklijk besluit van 9 september 1967 houdende algemeen reglement betreffende het vervoer van zaken met motorvoertuigen tegen vergoeding", heeft de 12e april 1978 het volgend advies gegeven :

PREAMBULE.

Le texte suivant est proposé pour le second alinéa :

"Vu l'arrêté royal du 9 septembre 1967 portant le règlement général relatif au transport rémunéré de choses par véhicules automobiles, notamment les articles 2 et 20, les articles 29 et 30, modifiés par l'arrêté royal du 1er mars 1976, et les articles 52, 55, 56 et 57".

DISPOSITIF.

Article 1er.

Sous le n° 7, le texte est celui du règlement général, sauf le dernier alinéa qui est nouveau.

La définition reprise sous ce numéro prévoit deux modes de transport rémunéré de choses, l'un "moyennant une contreprestation ...", l'autre "au moyen d'un véhicule loué". Cette distinction n'est pas claire. En droit, la différence entre les deux modes envisagés de transport rémunéré de choses résulte du contrat qui est à l'origine des transports, soit un contrat de transport, soit un contrat de location du véhicule.

Alors que l'arrêté royal du 22 septembre 1960 considérait uniquement comme transporteur "celui qui prend un véhicule en location", sera considéré comme tel, en vertu du texte français du 2°, b, "celui qui donne et celui qui prend un véhicule en location".

.../...

Il résulte de la disposition nouvelle que tout transport rémunéré de choses au moyen d'un véhicule loué sera, pour l'application de l'arrêté en projet, considéré comme effectué par deux transporteurs et qu'en conséquence, selon les explications du fonctionnaire délégué, deux certificats ou deux autorisations seront requis.

La loi du 1er août 1960 dispose que nul ne peut effectuer des transports rémunérés de choses par route au moyen d'un véhicule automobile ou à traction mécanique indépendante, s'il n'a été délivré spécialement pour ce véhicule soit un certificat de transport, soit une autorisation de transport national ou international.

Le projet, en imposant, dans le cas envisagé, qu'il soit délivré pour un même véhicule deux certificats ou deux autorisations, ajoute aux exigences de la loi et excède sur ce point les pouvoirs du Roi.

Au surplus, cette disposition n'est pas compatible avec les articles 7, alinéa 2, et 23, alinéa 2, du règlement général, qui disposent que le certificat et l'autorisation ne peuvent être délivrés au nom de plus d'une personne.

Compte tenu des observations qui précèdent, il est proposé de rédiger comme suit le numéro 7 :

- "le terme "transport rémunéré de choses" désigne tout transport de choses effectué à l'aide d'un véhicule moyennant un prix en espèces, une prestation en nature ou quelque avantage même indirect :

.../...

1° soit en exécution d'un contrat de transport écrit ou verbal;

2° soit en exécution d'un contrat de location du véhicule, à moins que celui-ci ne soit loué en remplacement d'un véhicule momentanément inutilisable; est considéré comme effectuant un transport rémunéré de choses :

a) celui qui donne en location un véhicule utilisé exclusivement au transport de choses qui sont la propriété du locataire ou qui font l'objet de son commerce, de son industrie ou de son exploitation, que le service du véhicule soit assuré ou non par le bailleur ou son personnel;

b) dans les autres cas, ... (voir l'observation ci-dessus) ... .

N'est pas considéré comme effectuant un transport rémunéré de choses, celui qui fournit, dans les conditions prévues dans l'article ler de l'arrêté royal n° 55 du 10 novembre 1967 organisant le statut juridique des entreprises pratiquant la location-financement, un véhicule destiné au transport de choses".

Article 3.

Le texte suivant est proposé pour cet article :

"Article 3.

L'article 29, § ler, alinéa 2 du même arrêté, y inséré par l'arrêté royal du ler mars 1976 est abrogé".

Article 4.

Selon les explications données au Conseil d'Etat, le transfert des autorisations à une personne morale peut être autorisé aux conditions suivantes :

a. le cédant, personne physique, doit souscrire au moins 90% du capital social, conserver ce pourcentage de capital pendant six ans au moins et diriger, pendant la même durée, effectivement et en permanence l'activité de transport;

b. le cédant, personne physique, et ses parents ou alliés jusqu'au deuxième degré, doivent souscrire ensemble au moins 90% du capital social, conserver ce pourcentage pendant six ans au moins et constituer la majorité des associés. L'un d'eux doit diriger, pendant six ans au moins, effectivement et en permanence, l'activité de transport.

Pour traduire clairement l'intention du Gouvernement, le 2° devrait être rédigé comme suit :

"2° à une seule personne morale, si 90 p.c. du capital social sont souscrits et conservés pendant six ans au moins par le cédant ou par le cédant et ses parents ou alliés jusqu'au deuxième degré et que l'un d'eux dirige pendant la même période effectivement et en permanence l'activité de transport de la personne morale. De plus, le cas échéant, le cédant et ses parents ou alliés jusqu'au deuxième degré doivent constituer la majorité des associés".

.../...

Au 3°, deuxième alinéa, les mots "En cas de transfert conformément ..." devraient être remplacés par "En cas de transfert autorisé conformément ...".

§ 3. Au 1°, il est fait référence au certificat de compétence professionnelle au transport national ou international.

Ce certificat est le certificat de capacité professionnelle prévu dans le projet d'arrêté royal fixant les conditions d'accès à la profession de transporteur de marchandises par route dans le domaine des transports nationaux et internationaux (L. 13.018), dont le Conseil d'Etat est actuellement saisi.

Le présent projet ne pourra, dès lors, entrer en vigueur avant l'arrêté royal en projet précité.

De plus, dans le paragraphe 3, 1°, le mot "compétence" doit être remplacé par "capacité".

Article 7.

Voir observation faite plus haut au sujet de l'article 4, § 3

AANHEF.

Voorgesteld wordt het tweede lid als volgt te redigeren :

"Gelet op het koninklijk besluit van 9 september 1967 houdende algemeen reglement betreffende het vervoer van zaken met motorvoertuigen tegen vergoeding, inzonderheid op de artikelen 2 en 20, de artikelen 29 en 30, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 1 maart 1976, en de artikelen 52, 55, 56 en 57".

ARTIKELEN.

Artikel 1.

Onder nr 7 is de tekst die van het algemeen reglement, op het laatste lid na, dat nieuw is.

De onder dat nummer opgegeven definitie noemt twee wijzen van "vervoer van zaken tegen vergoeding", de ene "voor een tegenprestatie ...", de andere "met een verhuurd voertuig". Het onderscheid is niet duidelijk. In rechte volgt dit verschil tussen die twee wijzen om tegen vergoeding zaken te vervoeren, uit de overeenkomst op grond waarvan het vervoer wordt verricht, dat is ofwel een vervoerovereenkomst, ofwel een overeenkomst tot verhuring van het voertuig.

Waar in het koninklijk besluit van 22 september 1960 alleen als vervoerder beschouwd werd "hij die een voertuig in huur neemt", zal krachtens de Nederlandse tekst van 2°, b, als zodanig worden aangemerkt "hij die een voertuig in huur neemt en hij die een voertuig verhuurt".

.../...

Uit de nieuwe bepaling volgt, dat ieder vervoer van zaken tegen vergoeding met een gehuurd voertuig, voor de toepassing van het ontwerp-besluit zal worden geacht te zijn verricht door twee vervoerders en dat dus, naar de gemachtigde ambtenaar heeft verklaard, twee vervoerbewijzen of twee vergunningen vereist zullen zijn.

De wet van 1 augustus 1960 bepaalt, dat niemand tegen vergoeding vervoer van zaken over de weg mag verrichten met een motorvoertuig of met een door afzonderlijke mechanische kracht voortbewogen voertuig, tenzij speciaal voor dit voertuig werd afgegeven : hetzij een vervoerbewijs, hetzij een vergunning voor nationaal of internationaal vervoer.

Als het ontwerp in dit geval voor eenzelfde voertuig twee vervoerbewijzen of twee vergunningen gaat eisen, voegt het voorwaarden aan de wet toe en treedt het op dat punt buiten 's Konings bevoegdheid.

Die bepaling is ook niet overeen te brengen met de artikelen 7, tweede lid, en 23, tweede lid, van het algemeen reglement, die stellen dat het vervoerbewijs en de vergunning niet op naam van meer dan een persoon mogen worden afgegeven.

Met inachtneming van hetgeen hiervoren is opgemerkt, leze men de bepaling onder 7 als volgt :

- "vervoer van zaken tegen vergoeding", elk vervoer van zaken verricht met een voertuig tegen een prijs in speciën, een prestatie in natura of enigerlei, zelfs onrechtstreeks voordeel :

.../...

1° ofwel ter uitvoering van een schriftelijke of mondelinge vervoerovereenkomst;

2° ofwel ter uitvoering van een contract tot verhuring van het voertuig, tenzij dat voertuig verhuurd wordt ter vervanging van een tijdelijk buiten dienst gesteld voertuig ; als vervoerder van zaken tegen vergoeding wordt beschouwd :

a) hij die een voertuig verhuurt dat uitsluitend wordt gebezigd voor het vervoer van zaken die in eigendom aan de huurder toebehoren of het voorwerp van zijn handel, zijn bedrijf of zijn exploitatie zijn, ongeacht of het voertuig al dan niet door de verhuurder of zijn personeel wordt bediend ;

b) in de andere gevallen, ... (zie de opmerking hiervoren)..

Als vervoerder van zaken tegen vergoeding wordt niet beschouwd hij die onder de omstandigheden, bepaald in artikel 1 van het koninklijk besluit nr 55 van 10 november 1967 tot regeling van het juridisch statuut der ondernemingen gespecialiseerd in financieringshuur, een voor het vervoer van zaken bestemd voertuig verstrekt".

Artikel 3.

Voor dit artikel wordt de volgende tekst voorgesteld :

"Artikel 3.-

Artikel 29, § 1, tweede lid, van hetzelfde besluit, aldaar ingevoegd bij het koninklijk besluit van 1 maart 1976, wordt opgeheven".

.../...

Artikel 4.

Naar aan de Raad van State is verklaard, kan de overdracht van de vergunningen aan een rechtspersoon worden toegestaan onder de volgende voorwaarden :

a. de overdrager, een natuurlijke persoon, moet voor ten minste 90 pct op het maatschappelijk kapitaal inschrijven en dat kapitaalpercentage gedurende ten minste zes jaar aanhouden en tevens, gedurende dezelfde periode, de vervoerwerkzaamheden permanent en daadwerkelijk leiden;

b. de overdrager, een natuurlijke persoon, en zijn bloed- of aanverwanten tot de tweede graad moeten samen voor ten minste 90 pct op het maatschappelijk kapitaal inschrijven en dat percentage gedurende ten minste zes jaar aanhouden en tevens de meerderheid van de vennoten vormen. Een van hen moet gedurende ten minste zes jaar de vervoerwerkzaamheden permanent en daadwerkelijk leiden.

Opdat de bedoeling van de Regering duidelijk tot uiting komt, redigere men 2° als volgt :

"2° aan een enkele rechtspersoon, indien de overdrager, of de overdrager en zijn bloed- of aanverwanten tot de tweede graad, voor 90 pct op het maatschappelijk kapitaal inschrijven en dat percentage gedurende ten minste zes jaar aanhouden en indien een van hen gedurende dezelfde periode de vervoerwerkzaamheden van de rechtspersoon permanent en daadwerkelijk leidt. Bovendien moeten de overdrager en zijn bloed- of aanverwanten tot de tweede graad in voorkomend geval de meerderheid van de vennoten vormen".

.../...

Onder 3°, tweede lid, moeten de woorden "In geval van overdracht overeenkomstig deze paragraaf ..." worden vervangen door : "In geval van overeenkomstig deze paragraaf toegestane overdracht ...".

§ 3. Onder 1° wordt verwezen naar het getuigschrift van vakbekwaamheid voor nationaal of internationaal vervoer.

Bedoeld wordt het getuigschrift van vakbekwaamheid dat voorgeschreven is in het ontwerp van koninklijk besluit tot vaststelling van de voorwaarden inzake de toegang tot het beroep van ondernemer van nationaal of internationaal goederenvervoer over de weg (L 13.018) dat thans voor advies aan de Raad van State voorgelegd is.

Het onderhavige ontwerp-besluit zal derhalve niet vóór het bedoelde ontwerp-koninklijk besluit in werking kunnen treden.

In de Franse tekst van § 3, 1°, moet het woord "compétence" overigens worden vervangen door "capacité".

Artikel 7.

Zie de opmerking die hierover gemaakt is bij artikel 4, § 3.

La chambre était composée de

Messieurs : J. MASQUELIN, président,
de Heren voorzitter,

H. ROUSSEAU, conseillers d'Etat,
Ch. HUBERLANT, staatsraden,

R. PIRSON, assesseurs de la section de législation,

F. RIGAUX, bijzitters van de afdeling wetgeving,

Madame : J. TRUYENS, greffier,
Mevrouw griffier.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de M. J. MASQUELIN.

Le rapport a été présenté par M. J. COOLEN, premier auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. J. MASQUELIN.

Het verslag werd uitgebracht door de H. J. COOLEN, eerste auditeur.

LE GREFFIER - DE GRIFFIER, LE PRESIDENT - DE VOORZITTER,

J. TRUYENS. J. MASQUELIN.